

MODEL ZAKONA O PRAVNOJ POMOĆI

I. OPŠTE ODREDBE

Predmet zakona

Član 1.

Radi ostvarivanja prava na pravnu pomoć, ovim zakonom uređuje se uslovi za pružanje pravne pomoći, radnje i oblici pravne pomoći, vršioci poslova pravne pomoći i korisnici pravne pomoći, načela vršenja poslova pravne pomoći, način rada u pružanju pravne pomoći, organizacija službe pravne pomoći u organima javne vlasti, zaštita podataka, finansiranje delatnosti pravne pomoći i naknada za pravnu pomoć, evidencija vršioca i poslova pravne pomoći i nadzor nad sprovođenjem zakona.

Radnje pravne pomoći

Član 2.

Pravna pomoć obuhvata:

- davanje obaveštenja i pravnih saveta;
- sačinjavanje podnesaka;
- prevođenje i tumačenje;
- sastavljanje isprava;
- zastupanje pred sudovima i drugim organima javne vlasti;
- izradu normativnih akata;

Korisnik pravne pomoći

Član 3.

Korisnik usluga pravne pomoći je svako lice kome se pruža pravna pomoć u skladu sa ovim zakonom.

Vršioci poslova pravne pomoći

Član 4.

(1) Poslove pravne pomoći vrše državni organi i drugi organi javne vlasti, stručne, naučne i obrazovne ustanove, nevladine organizacije, političke stranke, sindikati i druge društvene organizacije.

(2) Delatnost advokata i advokatskih pripravnika u pružanju pravne pomoći uređuje se posebnim zakonom.

Postupci u kojima se pruža pravna pomoć

Član 5.

Korisnicima pravne pomoći pravna pomoć pruža se u postupcima u kojima se ostvaruju i štite njihova prava i na zakonu zasnovani interesi.

Pravna pomoć organa javne vlasti i drugih lica

Član 6.

(1) Poslovi pravne pomoći vrše se kao redovna delatnost državnih i drugih organa javne vlasti.

(2) Ostala lica mogu obavljati poslove pravne pomoći ako ispunjavaju neophodne uslove određene zakonom.

Pravna pomoć kao osnovna, sporedna ili povremena delatnost i uslovi za njeno obavljanje

Član 7.

(1) Stručne, naučne i obrazovne ustanove, nevladine organizacije, političke stranke, sindikati i druge društvene organizacije, obavljaju poslove pravne pomoći kao svoju osnovnu, sporednu ili povremenu delatnost.

(2) Stručne poslove pravne pomoći u organizacijama iz stava 1. ovog člana mogu obavljati samo diplomirani pravnici, pružajući obaveštenja i savete.

(3) Oblici i radnje pravne pomoći koje pružaju organizacije iz stava 1. ovog člana utvrđuje organizacija svojim planom i programom.

Uslovi za obavljanje stručnih poslova u organima javne vlasti

Član 8.

Stručne poslove pružanja pravne pomoći u organima javne vlasti mogu obavljati službena lica koja su diplomirani pravnici, sa položenim stručnim ispitom.

Pružanje pravne pomoći od strane stručnih lica

Član 9.

Na poslovima pravne pomoći, kad je to određeno zakonom, mogu raditi samo stručno osposobljena lica.

Oblici pravne pomoći

Član 10.

Pravna pomoć pruža se kao usluga bez novčane naknade (besplatna pravna pomoć) ili kao usluga uz novčanu naknadu (plaćena pravna pomoć).

Zabrana diskriminacije

Član 11.

(1) Korisniku pravne pomoći, pravna pomoć pruža se bez obzira na njegovo nacionalno, odnosno etničko poreklo, rasu, boju kože, jezik, versko ili političko uverenje, pol, polni identitet,

seksualnu opredeljenost, zdravstveno stanje, invaliditet, državljanstvo, prebivalište ili drugo lično svojstvo.

(2) Neće se smatrati diskriminacijom na ovom ili drugim zakonima zasnovane mere udovoljavanja opravdanim interesima lica koja dele određena lična svojstva, a posebno obezbeđivanje prava na besplatnu pomoć advokata licima lošeg imovnog stanja, obezbeđivanje usluga prevođenja, odnosno tumačenja licima koja ne razumeju jezik na kome se vodi postupak, kao i licima koja ne mogu da prate postupak bez tumača, kao i mere posebne pažnje, uključujući i mere obezbeđenja zdravstvene nege u toku postupka, preduzete prema licima koja nisu u stanju da razumeju ili prate tok postupka zbog svojih godina, duševnog ili fizičkog stanja.

Klauzula o neograničavanju

Član 12.

Ništa se u ovom zakonu ne može tumačiti tako da snižava već ostvareni nivo pravne zaštite lica u postupcima pred organima javne vlasti, a posebno da ograničava ili uskraćuje licu bilo koje pravo koje mu je već garantovano zakonima kojima se uređuju posebni postupci.

II. ZNAČENJE ZAKONSKIH IZRAZA

Značenje izraza

Član 13.

U ovom zakonu:

- izraz »zastupanje« označava pravne radnje koje se preduzimaju u tuđe ime i za tuđi račun, po prethodno pribavljenom ovlašćenju, a obuhvataju aktivnosti punomoćnika u postupcima usmerenim na zaštitu sloboda, prava i interesa pojedinaca i pravnih lica;
- izraz »korisnik« označava pojedinca, grupu građana, privredni i neprivredni subjekat, organizaciju i ustanovu kojima se pruža pravna pomoć;
- izraz »klijent« označava lice koje je zastupano, u čije ime i za čiji račun se preduzimaju ovlašćene aktivnosti;
- izraz »stranka« označava lice koje se obratilo za pravnu pomoć, kao i druge učesnike u postupku u kome lice traži pravnu pomoć;
- izraz »suprotna stranka« označava lice čiji su pravni interesi u postupku u suprotnosti sa interesima klijenta;
- izraz »organ javne vlasti« označava državni organ, organ teritorijalne autonomije, organ lokalne samouprave, kao i organizaciju kojoj je povereno vršenje javnih ovlašćenja;
- izraz »ovlašćeno lice« označava lice u organu javne vlasti koje je ovlašćeno i dužno da pruži pravnu pomoć;
- izraz »stručno lice« označava lice koje pruža pravnu pomoć u stručnim, naučnim i obrazovnim ustanovama, nevladinim organizacijama, političkim strankama, sindikatima i drugim društvenim organizacijama;
- izraz »pravna pomoć« označava sve vidove profesionalne, odnosno stručne aktivnosti radi zaštite pravnih interesa korisnika pravne pomoći
- izraz »sačinjavanje podnesaka« označava aktivnost povodom izrade tužbi, predloga, žalbi, predstavki, molbi i ostalih akata, kojima se u postupku pred organima i

organizacijama izražava stručni pravni stav, predočavaju činjenice i okolnosti i ukazuje na dokaze;

- izraz »sastavljanje isprava» označava stručnu aktivnost povodom pravnog uobličavanja pravnih poslova i uređivanja pravnih odnosa;
- izraz »pomoć u izradi opštih akata» označava stručnu pravnu aktivnost povodom izrade opštih pravnih akata;
- izraz »stručne, naučne i obrazovne ustanove» označava organizacije iz oblasti visokog obrazovanja i naučnoistraživačke organizacije koje su po svom stručnom profilu, odnosno redovnoj delatnosti u stanju da pruže usluge pravne pomoći.

III. NAČELA VRŠENJA POSLOVA PRAVNE POMOĆI

Načelo profesionalnog postupanja i poštovanja dostojanstva

Član 14.

U vršenju poslova pravne pomoći, ovlašćeno, odnosno stručno lice pridržava se profesionalnih principa kvalitetnog, pravilnog i blagovremenog postupanja, poštujući dostojanstvo korisnika pravne pomoći.

Etično i pravno dozvoljeno postupanje

Član 15.

(1) U vršenju poslova pravne pomoći, ovlašćeno, odnosno stručno lice postupa savesno, odgovorno i u skladu sa etičkim pravilima struke.

(2) Pri pružanju usluga pravne pomoći, ovlašćeno odnosno stručno lice služi se samo pravno dozvoljenim sredstvima i načinima, poštujući pravne standarde koji važe za aktivnosti koje se preduzimaju.

Samostalnost u pružanju pravne pomoći i zaštita interesa korisnika

Član 16.

Na poslovima pravne pomoći ovlašćeno, odnosno stručno lice je samostalno i postupa saglasno sopstvenim uverenjima i opravdanim interesima korisnika pravne pomoći.

IV. NAČIN RADA U PRUŽANJU PRAVNE POMOĆI

Zahtev za pravnu pomoć

Član 17.

(1) Pravna pomoć pruža se samo na zahtev korisnika, osim ako je drugačije određeno zakonom.

(2) Zahtev za pružanje pravne pomoći prihvata se ako su vrsta posla i način njegovog izvršenja u skladu sa zakonskim propisima i moralom.

(3) Zahtev za pravnu pomoć ne može se odbiti zbog:

- ličnih osobina korisnika;
- vrste postupka;
- razloga koji se odnose samo na prethodnu ocenu dokaza;
- rasprostranjenih predrasuda, odnosno javnog mnjenja koje se protivi pružanju pravne pomoći.

Razlozi za nepružanje pravne pomoći

Član 18.

Zahtev za pravnu pomoć može se odbiti iz opravdanih razloga, a naročito ako:

- obim posla premašuje trenutnu mogućnost ovlašćenog, odnosno stručnog lica s obzirom na druge preuzete poslove i obaveze, dok ta nemogućnost traje;
- zahtev stranke nije dozvoljen ili blagovremen;
- korisnik uslovljava pružanje pravne pomoći uspehom ili krajnjim ishodom;
- zahtev korisnika nije u skladu sa njegovim pravnim interesima;
- se pravna pomoć traži iz nemoralnih ili nehumanih pobuda;
- se korisnik prema ovlašćenom, odnosno stručnom licu ponaša nepristojno ili ako izražava očigledno nepoverenje prema njemu;
- nema izgleda za uspeh u postupku.

Neodložno obaveštavanje korisnika

Član 19.

Ovlašćeno, odnosno stručno lice je dužno da, pošto utvrdi da su se stekli zakonom propisani uslovi, bez odlaganja saopšti korisniku da će po zahtevu preduzeti radnje pravne pomoći, odnosno da iz opravdanih razloga odbija postupanje.

Oslobođenje od dužnosti postupanja po zahtevu

Član 20.

Ovlašćeno, odnosno stručno lice može se osloboditi dužnosti postupanja ako se u datom slučaju steknu razlozi koji mogu da utiču na njegovu nepristrasnost i doslednost u radu, ako je u istom predmetu već postupalo u drugom svojstvu, kao i ako je pružalo pravnu pomoć suprotnoj stranci sa suprostavljenim pravnim interesom.

Ovlašćenje za preduzimanje procesnih radnji

Član 21.

(1) Ovlašćeno lice mora biti ovlašćeno za preduzimanje određenih procesnih radnji, a punomoćje treba da se odnosi na određeni predmet i konkretan postupak.

(2) Ovlašćenje dato na ime zastupanja ili preduzimanja određenih procesnih radnji, može biti otkazano po slobodnoj odluci ovlašćenog lica, odnosno korisnika, osim u vreme i na način štetan za stranku.

Upoznavanje ovlašćenog, odnosno stručnog lica i korisnika sa predmetom
Član 22.

Ovlašćeno, odnosno stručno lice u odnosu sa strankom insistira na istinitosti i potpunosti podataka, radi čega traži da mu stranka iznese sve činjenice i dokaze, upoznaje stranku sa svojom stručnom ocenom predmeta, opredeljuje vrstu postupka, upoznaje je sa osnovnim karakteristikama postupka i predočava joj račun o osnovnim troškovima postupka.

Vreme radnih kontakata
Član 23.

Neposredni susret ili drugi kontakt ovlašćenog, odnosno stručnog lica povodom pravne pomoći ostvaruje se u propisano i označeno, odnosno dogovoreno radno vreme.

V. PRAVO NA PRAVNU POMOĆ

Pravo na pravnu pomoć u postupcima pred sudovima i drugim organima
Član 24.

Svako lice ima pravo na pravnu pomoć pred sudom, odnosno drugim organom javne vlasti u postupku u kojem se odlučuje o njegovom pravu, obavezi ili interesu zasnovanom na zakonu.

Sadržina prava na pravnu pomoć
Član 25.

Pravo na pravnu pomoć iz člana 1. obuhvata:

- pravo na obaveštenje i pravni savet;
- pravo na prevođenje, odnosno tumačenje;
- pravo na kontakt sa braniocem, odnosno drugim licem;
- pravo na advokata, odnosno drugog punomoćnika.

Pravo na obaveštenje i pravni savet
Član 26.

(1) Lice ima pravo da zahteva od organa javne vlasti da ga bez odlaganja obavesti:

- o njegovom pravnom položaju u postupku;
- o kom pravu, obavezi, odnosno interesu zasnovanom na zakonu će se odlučivati u postupku;
- o razlogu pokretanja postupka;
- kakve pravne posledice okončanja postupka mogu biti;
- da može da zahteva pravni savet od ovlašćenog lica organa javne vlasti pred kojim se vodi postupak, ako se njime ne utiče na dalji tok postupka ili ne prejudicira odluka ili ishod postupka;

- da može ono samo i uz pomoć punomoćnika da se stara o svojim pravima i interesima u toku postupka.
- (2) Obaveštenje se zahteva od lica koje rukovodi postupkom, a pravni savet od lica ovlašćenog za pružanje pravne pomoći organa javne vlasti pred kojim se vodi postupak.
- (3) Lice koje rukovodi postupkom dužno je da pruži obaveštenje iz stava 1. ovog člana:
- licu protiv koga se vodi postupak za utvrđivanje krivične odgovornosti, odnosno licu protiv koga su određene pojedine istražne radnje;
 - maloletniku;
 - licu koje zbog stanja u kojem se nalazi (godina, duševnog ili fizičkog stanja i sl.), nije sposobno da razume i prati tok postupka.
- (4) Obaveštenje iz stava 4. ovog člana po pravilu se čini u pisanoj formi, odnosno u drugoj formi koja omogućava licu da može da razume sadržinu obaveštenja, a obavezno u slučaju složenih obaveštenja.
- (5) Obaveštenje i pravni savet daju se bez naknade.
- (6) Pravilima iz stavova 1. i 3. ovog člana ne dira se u posebnim propisima određene obaveze organa javne vlasti o obaveštavanju lica po službenoj dužnosti.

Pravo na prevođenje, odnosno tumačenje Član 27.

- (1) Licu koje ne razume jezik na kome se vodi postupak, kao i licu koje ne može da prati postupak bez tumača (lice koje je gluvo, nemo, slepo i sl.), organ javne vlasti obezbediće o svom trošku bez odlaganja uslugu stručnog prevođenja, odnosno tumačenja.
- (2) Licu se prevodi, odnosno tumači celokupni tok postupka, odnosno sve preduzete radnje, uključujući i dokumente čije je razumevanje i saznavanje neophodno u cilju obezbeđivanja poštenog i fer postupanja.
- (3) Lice ne snosi troškove stručnog prevođenja, odnosno tumačenja.

Pravo lica lišenog slobode na kontakt sa braniocem, odnosno drugim licem Član 28.

- (1) Licu lišenom slobode se na zahtev mora omogućiti da bez odlaganja stupi u kontakt sa braniocem (telefonom, putem elektronske pošte, neposrednim susretom i sl.).
- (2) Na zahtev lica, o vremenu, mestu i promeni mesta lišenja slobode bez odlaganja se obaveštavaju članovi njegove porodice, poslodavac ili treće lice.
- (3) Licu lišenom slobode koje je strani državljanin se na zahtev mora omogućiti da bez odlaganja stupi u kontakt sa diplomatsko-konzularnim predstavnikom države čiji je državljanin, ili sa predstavnikom priznate međunarodne humanitarne organizacije.
- (4) Licu lišenom slobode koje je bez državljanstva se na zahtev mora omogućiti da bez odlaganja stupi u kontakt sa predstavnikom priznate međunarodne humanitarne organizacije.
- (5) Prava iz st.1. do 4. ovog člana ostvaruju se bez naknade.

Pravo lica u postupku na advokata, odnosno drugog punomoćnika Član 29.

(1) Lice o čijem se pravu, obavezi ili interesu zasnovanim na zakonu odlučuje u postupku ima pravo da angažuje advokata, odnosno drugog punomoćnika.

(2) Od advokata, odnosno drugog punomoćnika lice može da zahteva pravne savete, sastavljanje podnesaka i preduzimanje radnji zastupanja u postupku.

(3) Za imenovanje advokata, odnosno drugog punomoćnika u posebnim postupcima, važe pravila zakona kojima su ovi postupci uređeni.

Besplatna pravna pomoć advokata

Član 30.

(1) Lice koje je tuženo, odnosno protiv koga se vodi postupak pred sudom, kao i lice lišeno slobode ima pravo na besplatnu pravnu pomoć advokata ako interes pravičnosti to zahteva, posebno ako je to neophodno radi zaštite njegovih prava i interesa zasnovanih na zakonu.

(2) U svakom pojedinačnom slučaju interes pravičnosti će se naročito procenjivati s obzirom na:

- značaj predmeta postupka za lice, kao što su visina zaprećene kazne, visina odštetnog zahteva i sl;
- složenosti zakona koji se u postupku primenjuju, posebno ako se u postupku primenjuje veći broj zakona, ako u njemu učestvuje veliki broj lica, ako primena zakona zahteva visoko stručno znanje i sl;
- sposobnosti lica da se u postupku samo stara o zaštiti svojih prava i interesa zbog godina, duševnog ili fizičkog stanja, materijalnog stanja i sl.

(3) Advokat iz stava 1. ovog člana postavlja se u skladu sa pravilima zakona kojima su uređeni posebni postupci.

Odgovornost države za štetu

Član 31.

(1) Država odgovara za štetu ako licu iz stava 1. člana 30. ne obezbedi besplatnu pravnu pomoć, ili ako je obezbeđena pravna pomoć nedelotvorna.

(2) Smatra se da je besplatna pravna pomoć nedelotvorna naročito ako advokatu nije ostavljeno dovoljno vremena za pripremanje odbrane, odnosno ako mu za to nisu obezbeđeni adekvatni uslovi, kao i ako je postavljeni advokat postupao nestručno ili nesavesno.

VI. ORGANIZACIJA SLUŽBE PRAVNE POMOĆI U ORGANIMA JAVNE VLASTI

Obaveza određivanja ovlašćenog lica

Član 32.

(1) Organ javne vlasti određuje ovlašćeno lice, odnosno organizuje službu za pružanje pravne pomoći.

(2) Ako ovlašćeno lice iz stava 1. ovog člana nije određeno, za pružanje pravne pomoći nadležan je rukovodilac pravne službe, odnosno lice koje po unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji organa javne vlasti obavlja pravne poslove.

Prostorije za pružanje pravne pomoći

Član 33.

(1) Rad na poslovima pravne pomoći organizuje se u prostorijama podesnim koji je za kontakt sa strankama i za izvršavanje poslova i zadataka povodom pružanja pravne pomoći.

(2) Prostorija iz stava 1. ovog člana mora se vidljivo obeležiti, naročito isticanjem broja i položaja prostorije, kao i imena ovlašćenog lica.

Formulari, nalozi za rad i oznake

Član 34.

(1) Pravilnikom organa javne vlasti povodom pružanja pravne pomoći određuju se :

- formulari sa podacima o strankama;
- nalozi za preduzimanje radnji pravne pomoći;
- službeni memorandumi;
- štambilj i pečat.

(2) Formulari, obrasci, nalozi, memorandumi, štambilji, pečati i druge oznake ovlašćenog lica moraju oblikom, veličinom i izgledom biti u skladu sa profesionalnim standardima, i činiti prepoznatljivim njegovu delatnost, kao i pripadnost organu javne vlasti.

Pravo korisnika na informacije

Član 35.

Korisnik pravne pomoći ima pravo na informacije o vrstama pravne pomoći koja mu se može pružiti, načinu na koji se pravna pomoć ostvaruje i uslovima koje je za to potrebno ispuniti.

Obaveza objavljivanja informatora i dostavljanja informacija

Član 36.

(1) Organ javne vlasti objavljuje i najmanje jednom godišnje ažurira informator koji sadrži informacije o radu ovlašćenog lica, odnosno službe, a naročito sa o imenu i prezimenu ovlašćenog lica, odnosno radnika službe, vremenu, mestu i načinu rada, načinu uspostavljanja kontakta, kao i ovlašćenjima i dužnostima.

(2) Informacije o bitnim promenama u radu ovlašćenog lica, odnosno službe, čine se dostupnim javnosti bez odlaganja.

(3) Korisniku se na zahtev daje primerak informatora bez naknade.

Zabrana reklamiranja i nelojalne konkurencije

Član 37.

Informator, kao i drugi oblik informisanja javnosti o pružanju pravne pomoći ne sme se sačiniti u vidu oglasa, odnosno propagandne poruke kojom se preporučuje kvalitet rada, pozitivni rezultati, naročita uspešnost ili posebne mogućnosti ovlašćenog lica, odnosno službe

organa javne vlasti, a nedopušten je i svaki oblik nelojalne konkurencije u odnosu na druge vršioca poslova pravne pomoći.

Odlučivanje o organizacionim pitanjima

Član 38.

Organ javne vlasti samostalno organizuje poslove pravne pomoći, naročito u pogledu organizacionog modela službe, njenog položaja u sistemu drugih organa i službi, broju angažovanih službenika, načinu postupanja i nadzoru nad radom ovlašćenog lica, odnosno službe.

Stručna saradnja vršioca poslova pravne pomoći

Član 39.

Radi potpunije zaštite pravnih interesa korisnika, kao i ostvarivanja planova i programa, vršioci poslova pravne pomoći uspostavljaju i održavaju međusobnu stručnu saradnju.

Vršioci poslova pravne pomoći koji nisu organi javne vlasti

Član 40.

Na organizaciju poslova pravne pomoći onih koji nisu organi javne vlasti, shodno se primenjuju odredbe članova 32. do 39. ovog zakona.

VII. ZAŠTITA PODATAKA

Obaveza čuvanja poverljivih informacija

Član 41.

(1) Vršilac poslova pravne pomoći čuva kao poverljive informacije koje se odnose na stranku, predmet, odnosno postupak do kojih je došao u svom radu, bez obzira na izvor informacije, nosač informacije (papir, traka, film, elektronski medij i sl.), datum nastanka, način saznavanja ili druga svojstva informacije.

(2) Korišćenje poverljivih informacija iz stava 1. ovog člana radi sopstvene ili tuđe koristi, a na štetu stranke, predstavlja nesavesno postupanje vršioca.

Član 42.

Vršilac poslova pravne pomoći nema obavezu iz člana 41. stav 1. ovog zakona ako:

- stranka tako odredi;
- je to neophodno radi sprečavanja izvršenja, gonjenja i kažnjavanja krivičnih dela koja se gone po službenoj dužnosti; ili
- je to neophodno radi zaštite pretežnijih interesa samih ovlašćenih lica ili njihovih saradnika.

VIII. FINANSIRANJE DELATNOSTI I NAKNADA

Izvori finansiranja

Član 43.

(1) Sredstva za rad na poslovima pravne pomoći obezbeđuju se iz budžeta, odnosno sopstvenih prihoda vršioca.

(2) Sredstva za rad ovlašćenog lica, odnosno službe organa javne vlasti moraju se namenski opredeliti.

Naknada za vršenje radnji pravne pomoći

Član 44.

(1) Tarifom se određuje naknada za radnje pravne pomoći koje vrši ovlašćeno lice, odnosno služba i koje se ne odnose na postupak koji se vodi pred organom javne vlasti.

(2) Iznos naknade iz stava 1. ovog člana ne može biti viši od iznosa određenog Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

(3) Vršioci poslova pravne pomoći koji nisu organi javne vlasti, radnje pravne pomoći vrše bez naknade.

Zabrana ugovaranja naknade

Član 45.

Ne sme se ugovoriti naknada za vršenje radnji pravne pomoći u vidu:

- naknade kojom se iskorišćava nepovoljan položaj lica koje traži pravnu pomoć;
- prenosa vršiocu usluga pravne pomoći spornih ili drugih imovinskih prava od strane korisnika;
- naknade u nenovčanoj vrednosti, u paušalnog iznosa, ili predujmljivanja troškova.

Primaoci socijalne pomoći

Član 46.

Lica koja primaju socijalnu pomoć besplatno koriste usluge pravne pomoći.

IX. EVIDENCIJA

Evidencija o poslovima pravne pomoći

Član 47.

(1) Evidentiranje preduzetih radnji pravne pomoći vrši se po upisnicima za predmete, a načini evidentiranja određuju se u zavisnosti od tehničkih uslova i materijalnih mogućnosti organa javne vlasti.

(2) Evidencijom se prati interno zaduženje ovlašćenih lica po predmetima i materijama.

Obaveza dostavljanja podataka

Član 48.

Vršioци poslova pravne pomoći dostavljaju najmanje jednom godišnje organu nadležnom za vršenje nadzora nad primenom ovog zakona podatke o vrsti, obliku i radnjama pravne pomoći.

X. KAZNENE ODREDBE

Član 49.

Novčanom kaznom od ... do dinara kazniće se za prekršaj:

1. ko obavlja poslove pravne pomoći a ne ispunjava uslove određene Zakonom, protivno članu 6. stav.2;
2. ko u organizacijama iz člana 7. stav 1. obavlja poslove pravne pomoći a nije diplomirani pravnik, protivno članu 7. stav 2, odnosno ko obavlja poslove pravne pomoći u organima javne vlasti a nije diplomirani pravnik sa položenim stručnim ispitom, protivno članu 8;
3. ko u pružanju pravne pomoći postupa diskriminatorски, protivno članu 11;
4. ko odbije da postupi po zahtevu za pravnu pomoć, protivno članu 17. stav 3. i članu 18;
5. ko ne obeleži prostoriju za pružanje pravne pomoći, protivno članu 33. stav 2;
6. ko ne objavi informator, odnosno ko ne ažurira informator, protivno članu 36, stavovi 1. i 2;
7. ko objavljivanjem informatora ili na drugi način oglašava usluge pravne pomoći, odnosno ko u pružanju pravne pomoći nelojalno postupa, protivno članu 37;
8. ko tarifom ne odredi naknadu za radnje pravne pomoći, protivno članu 44. stav 1, odnosno ko tarifom odredi iznos naknade viši od Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, protivno članu 44. stav 2;
9. ko naplaćuje vršenje radnji pravne pomoći a nije organ javne vlasti, protivno članu 44. stav 3;
10. ko ugovori naknadu za vršenje radnji pravne pomoći u vidu naknade kojom se iskorišćava nepovoljan položaj lica, prenosa vršiocu poslova pravne pomoći spornih ili drugih imovinskih prava od strane korisnika ili u vidu naknade u nenovčanoj vrednosti, u paušalnom iznosu ili predujmljivanjem troškova, protivno članu 45;
11. ko nadležnom organu ne dostavi podatke o vrsti, obliku i radnjama pravne pomoći, protivno članu 48.

XI. NADZOR

Član 50.

Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona vrši ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

XII. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 51.

(1)Ovaj zakon stupa na snagu u roku od 8 dana od dana objavljivanja u
» Službenom glasniku Republike Srbije«.

(2)Njegovim stupanjem na snagu, prestaju da važe svi zakonski propisi koji se odnose na rad službe pravne pomoći.

(3)U roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, vršioci poslova pravne pomoći dužni su da nadležnom organu dostave podatke iz člana 48. ovog zakona.